17/11/2019

Schitul Lacu – Schitul Sfântul Dumitru

Schitul Lacu (greacă: Lakkoskiti) este denumirea scurtă a unui mic „sat monahal” care se numește de fapt „schitul Sfântul Dumitru al gropii” (tou Lakkou). Situat la poalele nordice ale Muntelui Athos, în Grecia, într-o vale traversată de râul Morfonou și înconjurat de o minunată pădure de castani, este locuit de călugări români. Schitul Lacu aparține Mănăstirii Sfântul Pavel.

Numele provine de la faptul că valea este îngustă și foarte adâncă – marginile atingând înălțimi de aproximativ 750 de metri, în timp ce fundul este la doar 100-150 de metri înălțime dând impresia clară a unei groapă. (În greacă λάκκος – lakkos înseamnă „groapă”).

Călugării locuiau acolo încă din secolul al X-lea, aparținând vechii Mănăstiri Amalfinon, care a fost curând abandonată și distrusă, după schisma din 1054. În secolul al XIV-lea, unii sârbi au împrumutat bani de la Mănăstirea Vatoped pentru a reînvia locul, dar nu au reușit să-i plătească înapoi. Mai târziu Mănăstirea Vatopedi, după o înțelegere cu Mănăstirea Sfântul Pavel, a schimbat Schitul Lacu cu alte proprietăți. Inscripțiile din 1606 arată că acolo locuiau slavii, iar în 1754 călugării

erau deja români. În 1760, călugărul Daniel a organizat chiliile din zonă ca schit.

După Revoluția greacă din 1821, românii au încetat să mai vină în Grecia, întrucât situația era periculoasă, în timp ce călugări mai în vârstă s-au întors acasă sau au murit. Mai târziu au început să vină din nou călugări, iar Schitul Lacu a ajuns până la 90 de călugări în 24 de colibe. Un nou Kyriakon (biserică centrală) închinat Sfântului Dimitrie a fost construit pe cheltuiala călugărului Ioustin, împreună cu o a doua biserică la cimitir și o moară de apă. Călugării români au avut în permanență sprijin financiar din partea guvernului lor, trăind în liniște, fără a crea probleme politice sau etnice.

Schitul Lacu, fiind într-un loc greu accesibil, a intrat iarăși în declin. La mijlocul anilor ’90, când a mai rămas un singur călugăr bătrân, a început un nou efort cu o nouă frăție, venită parțial din schitul românesc de obște Prodromu și parțial din România. Biserica principală și colibele au fost reconstruite încet, drumul forestier a fost îmbunătățit și s-au adăugat mai mulți călugări, sub îndrumarea părintelui Ștefan. Întrucât Schitul Lacu este departe de drumurile principale, pelerinii sunt rari și astfel călugării români pot trăi o viață ascetică mai exactă.

— ro.asceticexperience.com